Dosar nr. 4-24/2026 4-26016070-38-4-11022026

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

24 martie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Instanța având în componenţă:

Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ

Grefier Natalia Cemîrtan

În lipsa:

Agentului constatator Dmitri Gobjila

Contravenientei Ana Sandu

(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravenţională iniţiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila, în privința Anei Sandu, născută la ***** domiciliată în s.*****, r-nul Rezina, IDNP *****, pe faptul comiterii contravenţiei prevăzute de art. 64[1] din Codul contravențional,

A CONSTATAT:

1. Făptuitoarea Ana Sandu, la data de 15 ianuarie 2026, aflîndu-se în s.*****, a neglijat atribuțiile de instruire și educare a copilului minor ***** a.n.*****, ceea ce a determinat plasamentul copilului în serviciul social de plasament.

2. De către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila, acțiunile făptuitoarei Anei Sandu au fost încadrate în baza art. 64[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent, reprezintă contravenţie - *eschivarea cu rea-voinţă a părinţilor de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituţii rezidenţiale sau servicii sociale de plasament*.

3. *Agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila*, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale.

4. Făptuitoarea *Ana Sandu,* fiind citată legal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, ultima nu s-a prezentat în faţa instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, manifestând un vădit dezinteres în acest sens, în pofida înştiinţării sale certe.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a făptuitorului, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, persoana în privința căreia a fost întocmit un proces contravențional este responsabilă de veridicitatea datelor de contact comunicate și de recepționarea corespondenței expediate pe adresa comunicată, din care considerent consideră că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a făptuitorului, fiind epuizate toate metodele legale de înştiinţare a sa, inclusiv prin publicarea agendei şedinţelor de judecată pe portalul oficial al instanţei de judecată https://jor.instante.justice.md/.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi

considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar atât agentul constatator, cât şi făptuitoarei Ana Sandu nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

5. *Examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

6. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026, la ora 09:30 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina, Dmitri Gobjila, în acțiunile Anei Sandu s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul Contravențional, pentru fapta comisă la data de 15 ianuarie 2026, aflîndu-se în s.*****, a neglijat atribuțiile de instruire și educare a copilului minor ***** a.n.*****, ceea ce a determinat plasamentul copilului în serviciul social de plasament.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond și adoptarea deciziei la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, cu recomandarea aplicării făptuitorului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității .

7. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 64^1 din același cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate

Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 64^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(3) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

9. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

10. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei,

norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

11. În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitoarei Ana Sandu, care a refuzat să semneze, însă refuzul este confirmat de martor, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acesteia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție, dar şi prin lipsa altor probe contrare în acest context.

12. Din analiza procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitoareal nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar faptul dat îl confirmă prin semnătură olografă şi autentică în procesul-verbal, dar nici nu a infirmat faptul dat, or acestuia i s-a pus la dispoziţie aceste garanţii, prin citarea sa atât la agentul constatator, prin oferirea dreptului de a depune declaraţii, cât şi în şedinţă de judecată, drepturi care au fost realizate efectiv de către Ana Sandu.

13. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

14. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06

367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

15. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitooarea Anei Sandu este învinuită precum că a comis contravenția prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: ***procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026,*** care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise şi descrierea acesteia; **-** sesizarea Primăriei Cinișeuți referitor la faptele comise de Ana Sandu ; - procesul verbal nr.40 din 22.12.2025 emis de comisia de multidisciplinară; - procesul verbal nr.01 din 15.01.2026 emis de comisia de multidisciplinară a s.Cinișeuți; - fotocopia tichetului Drager din 15.01.2026; dispoziția Primăriei s.Cinișeuți r-nul Rezina cu nr.11-PS din 16.01.2026 cu privire la plasamentul de urgență a copilului minor la casa de copii de tip familiar ”Marian” din.Ignăței r-nul Rezina ; procesul-verbal de audiere a martorului Supostat Olga din 05.02.2026**.**

16. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 367314 (7633153901174923), încheiat la 05.02.2026.

17. Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că Ana Sandu la data de 15 ianuarie 2026, aflîndu-se în s.*****, a neglijat atribuțiile de instruire și educare a copilului minor ***** a.n.*****, ceea ce a determinat plasamentul copilului în serviciul social de plasament.

18. În acest context, instanța de judecată reține că, din examinarea art. 8 al Legii nr. 140/2013 putem deduce prezența mai multor forme de neîndeplinire a obligațiilor părintești, printre care: neglijarea copilului; lipsirea copilului de îngrijire și supraveghere din cauza absenței părinților de la domiciliu; crearea de condiții pentru viețuirea copilului în stradă sau pentru fuga acestuia de acasă; alungarea copilului de acasă; refuzul exercitării obligațiilor părintești privind creșterea şi îngrijirea copilului; abandonarea copilului.

Conform art. 3 al Legii nr. 140/2013, plasament constituie „măsură de protecţie a copilului separat de părinţi prin care se asigură condiţii pentru creşterea şi îngrijirea acestuia în servicii sociale de plasament.

La alin. (2) a art. 5 al legii respective se prevede că plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, se constată că menținerea copilului alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al acestuia”.

Aceeași lege prevede la art. 3 că plasamentul poate fi de două tipuri: plasament de urgență – „plasamentul copilului ale cărui viață sau sănătate sunt în pericol iminent, indiferent de mediul în care acesta se află, pentru o perioadă de până la 72 de ore”; plasament planificat –

„plasamentul copilului într-un serviciu social, pentru o perioadă determinată de timp, conform prevederilor planului individual de asistență”.

În acord cu alin. (2) a art. 11 al aceleiași Legi, în cazul plasamentului de urgență, copilul poate fi plasat în: a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relații apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) și care doresc să primească/să țină copilul pentru a-l crește și educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educația copilului, ținând cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică; b) servicii de plasament de tip familial; c) servicii de plasament de tip rezidențial.

Din alin. (2) a art.12 al Legii nr. 140/2013 reiese că în cazul plasamentului planificat, copilul poate fi plasat în: a) serviciul de tutelă/curatelă; b) serviciul de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistență parentală profesionistă); c) serviciul de plasament de tip rezidențial (casă comunitară, centru de plasament temporar, alt tip de instituție rezidențială).

Astfel, de circumstanțe sunt specificate în dispozițiile de la lit. h), j) și k) alin. (2) a art. 22 al Legii nr. 140/2013: neîndeplinirea, fără motive întemeiate, de către părinți a dispozițiilor legitime ale autorității tutelare în scopul asigurării respectării drepturilor și intereselor copiilor; eschivarea sub orice formă a părinților de la procesul de reintegrare a copilului în familie; aflarea copilului în pericol iminent din cauza lipsei de supraveghere din partea părinților. Repetabilitatea circumstanțelor sus-menționate sau a altor circumstanțe relevante, durata relativ îndelungată de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, precum și recalcitranța făptuitorului – toate acestea confirmă atitudinea de rea-voință a acestuia.

Instanța de judecată notează faptul că în conformitate cu prevederile art. 5 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care în corespundere cu prevederile art. 4 din Constituția Republicii Moldova are a aplicabilitate directă pe teritoriul RM, obligațiile și responsabilitățile părinților sunt supravegheate de stat.

Din interpretarea normei vizate în Convenție deducem faptul că anume ambii părinți poartă răspundere solidară pentru întreținerea și creșterea copiilor, fapt confirmat în legislația națională prin prisma prevederilor art. 58, alin. (1) din Codul familiei *„părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat”*.

19. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că a existat într-adevăr o necesitate stringentă de intervenire din partea poliţiei, în contextul căreia au fost relevate şi acțiunile ilicite ale făptuitorului.

20. Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitoarei Ana Sandu, care în mod cert la data de 15 ianuarie 2026, aflîndu-se în s.*****, a neglijat atribuțiile de instruire și educare a copilului minor ***** a.n.*****, ceea ce a determinat plasamentul copilului în serviciul social de plasament.

21. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

22. În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința Anei Sandu pe semnele contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului constatator privind aplicarea în privința făptuitoarei a unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Iar potrivit art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, *munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1 şi 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar*.

23. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

24. Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele stabilite de art. 64^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevederea o sancţiune *cu amendă de la 15 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, de împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul acesteia la momentul constatării faptei şi faptul că se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente contravenţionale sau lipsa acordului privind executarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția Anei Sandu, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din acelaşi cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul de 20 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 1000 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Ana Sandu că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, sunt în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o

plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

25. În conformitate cu prevederile art.34, 41-44, 374, 394-395, 452-458, 460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovată Ana Sandu, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 20 (douăzeci) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1000 (una mie) lei.

Se explică Ana Sandu că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, sunt în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**